

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/681/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202533
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7713202533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a JUDr. Zuzany Matyiovej v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s. r. o., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 5, proti odporcovi: C. Y., L. XX.XX.XXXX, J. E. D., L. XX, zastúpeného JUDr. Ľuboslavom Zoľákom, advokátom, so sídlom v Sobranciach, Michalovská č. 14, v konaní o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu dlžníka, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 7C/36/2013 - 179 zo dňa 15.01.2014 a odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 7C/36/2013 - 161 zo dňa 04.12.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti žalovanému n e p r i z n á v a.

M e n í uznesenie č.k. 7C/36/2013-161 zo dňa 04.12.2013 tak, že ukladá žalovanému poriadkovú pokutu 100,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že darovacia zmluva uzavretá medzi W.. C. Y., O.. Č.. XXXXXX/XXXX, J. L. Č.. XXX/XX, D. na strane darcu a žalovaným na strane obdarovaného dňa 2.3.2002 (správne 2.3.2012) v znení dodatku zo dňa 26. 4. 2012, ktorou boli bezodkladne prenechané nehnuteľnosti evidované D.E. T. D., L. B. Č.. XXXX, T. Ú. D., M. D., M. D. S. P. : - J. Č.. X, E. E. XXXX L. K. G., E. J. K. T. J.. X. D. XX-X J., K. D.. Č.. XXXX, L. Q. - T. G. Č.. XXX/XXX, D. D. G. G. L. D. Č. S. D. X. K. S. D. G. T. G., Q.-T. G. Č.. XXX/XXX / X. G. S. L. /, E.C. G. XXX C., E. E. XXXX/XXXXX S. - J. Č.. XX, E. E. XXXX L. X. G. E. J. K. T. J.. X. D. XX-X J.. K., D.. Č.. XXXX, L. Q. - T. G. Č.. XXX/XXX, D. D. G. G. L. D.Q. Č. S. D. X. K. S. D. G. T. G., Q.-T. G. Č.. XXX/XXX / X. G. S. L. /, E. G. XXX C., E. E. XXXX/XXXXX žalovanému, je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 958,46 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že W.. C. Y. L. X. K. A. G. T. X. X. K. X. X. XXXX S. XX. X. XXXX S. G. K. G. T. X. D.L. B. D.. O.. M.. D. E. X. X. M. Ú. Č.. XXX/AU/OC/X X. K. X. X. XXXX S. Č.. XXX/AU/OC/XXXX X. K. XX. X. XXXX, ktoré boli uzavreté so Slovenskou sporiteľňou / žalobcom /. Podaniami zo dňa 18. 11. 2011 žalobca zaslal W.. C. Y. stanovenie predčasnej splatnosti úverových pohľadávok zo skôr uvedených zmlúv o úvere s okamžitou účinnosťou, t. j. ku dňu 18. 11. 2011. Žalobca skôr uvedené úverové pohľadávky so zmlúv o úvere stanovil za splatné v celom rozsahu, čím vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverových pohľadávok. Nakoľko nedošlo k úhrade týchto pohľadávok, žalobca

podal návrh na výkon exekúcie peňažných pohľadávok a Okresný súd Michalovce v dňoch 24. 1. 2012 a 25. 1. 2012 vydal poverenia na vymoženie vymáhaných pohľadávok s tým, že povinnou v druhom rade bola W.. C. Y.. Následne exekútorový úrad na základe skôr uvedených poverení uvedeného súdu v dňoch 27. 2. 2012 a 29. 2. 2012 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, voči ktorému W.. C. Y. ako povinná v druhom rade podala námietky, ktorým Okresný súd Michalovce následne nevyhovel, pričom z oznámenia o majetkových pomeroch povinnej v druhom rade W.. C. Y. z Exekútorového úradu JUDr. Martina Hermanovského zo dňa 17. 9. 2013 na č. l. 156 je zrejmé, že k tomuto dňu nebol zistený žiaden majetok povinnej v druhom rade / W.. C. Y. /, ktorý by bolo možné reálne postihnúť v exekučnom konaní. Dňa 30. 1. 2012 W.. C. Y. uzavrela darovaciu zmluvu a dňa 6. 4. 2012 dodatok k darovacej zmluve / uzavretej dňa 30. 1. 2012 / ktorou previedla na obdarovaného W.. C. Y. / D. / bezodplatne nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve vedené na B. Č.. XXXX, T. Ú.. D.. Vzhľadom na výsledok exekučného konania, ktoré je vedené aj voči W.. C. Y. bolo v konaní nepochybne zrejmé, že táto uzavretím darovacej zmluvy a dodatku k tejto darovacej zmluve, previedla svoj nehnuteľný majetok na obdarovaného syna / žalovaného /, čím ukrátila žalobcu pri vymáhaní svojich pohľadávok, ktoré boli vykonateľné na základe exekučných titulov a to notárskych zápisníc. W.. C. Y. uzavretím darovacej zmluvy a jej dodatku ukrátila uspokojenie pohľadávok žalobcu tým, že zmenšila svoj majetok, v dôsledku čoho žalobca nemohol a nemôže dosiahnuť uspokojenie svojich pohľadávok z majetku W.. C. Y. a práve nebyť uzavretia tejto darovacej zmluvy v rámci exekučného konania došlo by k uspokojeniu žalobcu zo skôr uvedeného majetku menovanej W.. C. Y. previedla bezodplatne nehnuteľnosti na svojho syna, ktorý je blízkou osobou menovanej a predpokladom úspechu odporovateľnosti takémuto právnomu úkonu zo strany veriteľa, t. j. žalobcu bolo to, že žalovaný ako obdarovaný nepreukáže, že nemohol pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka (W.. C. Y.) ukrátiť svojho veriteľa (žalobcu). Žalovaný ako blízka osoba, na ktorú boli prevedené bezodplatne darovacou zmluvou jednotlivé nehnuteľnosti zo strany W.. C. Y. žiadnym dôkazom nepreukázal, že úmysel dlžníka W.. C. Y. ukrátiť veriteľa / žalobcu / nemohol ani pri vynaložení náležitej starostlivosti rozpoznať. Preukázanie tejto skutočnosti bolo na žalovanom a nakoľko tento neunesol dôkazné bremeno a žiadnym dôkazom nepreukázal to, že nemohol poznať úmysel svojej matky ukrátiť žalobcu prevodom týchto nehnuteľností, súd z uvedeného dôvodu rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku, nakoľko jednoznačne bolo preukázané, že W.. C. Y. prevodom týchto nehnuteľností na svojho D. W.. C. Y. - žalovaného ukrátila veriteľa, t. j. žalobcu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 42a ods. 1, 2 a 3, § 42b ods. 1, 2, 3 a 4 a § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal v spore úspešnému žalobcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 99,50 eur za podanie žaloby a 33,- eur za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia a trov právneho zastúpenia 825,96 eur, ktoré pozostávajú z trov za úkony právnej služby, náhrady cestovných výdavkov, náhrady za stratu času a DPH.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo bez náležitého zistenia skutkového stavu, pretože prvostupňový súd nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodných skutočností pre posúdenie veci a tak súd prvého stupňa na základe výsluchu účastníkov a iba oboznámením listín dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, právne posúdenie súdu a jeho odôvodnenie rozsudku neobsahuje konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o zákonom a spravodlivom rozhodnutí. Konštatovanie súdu v odôvodnení rozhodnutia, že žalovaný ako blízka osoba žiadnym dôkazom nepreukázal, že úmysel dlžníka W.. C.. Y. ukrátiť veriteľa (žalobcu) nemohol ani pri vynaložení náležitej starostlivosti rozpoznať, je neopodstatnené. Navyše podľa žalovaného odôvodnenie rozsudku nedáva jasné, zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkové relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnených nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Žalovaný v tomto smere poukázal na obsah darovacej zmluvy, a to čl. III. Navyše žalovaný má za to, že darovacou zmluvou nebolo ukrátené uspokojenie žalobcových vymáhateľných pohľadávok voči darcovi (Y.), lebo žalovaný /obdarovaný/ zo svojho účtu prevodným príkazom na účet žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. uhradil mesačné splátky poskytnutého úveru a tak nebol dôvod na vyhlásenie splatnosti úverových pohľadávok ku dňu 18.11.2011. Preto nebolo jednoznačne preukázané, že W.. C.. Y. týmto prevodom nehnuteľnosti na svojho D. W.. C.. Y. - žalovaného úmyselne ukrátila veriteľa, lebo uspokojenie pohľadávky nezmarila.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Z obsahu odvolania možno vyvodiť, že odvolateľ v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalovaný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. odôvodňuje tým, že odôvodnenie rozsudku nedáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkové relevantné otázky a preto žalovaný nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Odôvodnenie rozhodnutia umožňuje účastníkom konania posúdiť, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, ako vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a v konečnom dôsledku akými úvahami sa pri svojom rozhodnutí vo veci samej spravoval (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd poukazuje zároveň na to, že v súdnom konaní majú účastníci konania povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (tzv. bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), ktoré stanovujú, že je zásadne vecou účastníka konania tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno je medzi účastníkmi konania rozdelené v závislosti od toho, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov hmotno-právneho vzťahu. Účastník je povinný navrhnuť dôkazy na preukázanie tých právne významných skutočností, ohľadne ktorých má bremeno tvrdenia. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka za to, že počas konania vykonanými dôkazmi neboli preukázané jeho tvrdenia a preto muselo byť rozhodnuté v jeho neprospech.

Ustanovenie § 42a Občianskeho zákonníka u právnych úkonov medzi dlžníkom a osobou mu blízkou predpokladá vedomosť blízkej osoby o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa. Blízka osoba musí preukázať, že úmysel ukrátiť veriteľa nemohla ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti poznať; takýto dôkaz však žalovaný v konaní nepreukázal. Jeho obrana, že zo svojho účtu prevodným príkazom na účet žalobcu Slovenskej sporiteľne a.s. uhradil mesačné splátky poskytnutého úveru je bez právneho významu, pretože k ukráteniu uspokojenia pohľadávok žalobcu došlo z úverových zmlúv žalobcu so spoločnosťami LANNY a L-Club s.r.o., ku ktorým matka žalovaného pristúpila dňa 23.07.2003 a 07.07.2008 dohodou o pristúpení k záväzku v zmysle notárskych zápisníc podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Daryňa ako pristupujúca dlžníčka sa zaviazala uhradiť žalobcovi záväzok spoločnosti LANNY, s.r.o. IČO: 31 725 708 vo výške 159.330,81 eur s príslušenstvom, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere č. 318/AU/OC/2003 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou LANNY s.r.o. Pre neplnenie zmluvných povinností zo strany dlžníkov bola stanovená predčasná splatnosť pohľadávky ku dňu 18.11.2011 vo výške 110.284,23 eur s prísl. Rovnako daryňa ako pristupujúca dlžníčka sa zaviazala uhradiť žalobcovi záväzok spoločnosti L-Club s.r.o. IČO: 36 852 228 vo výške 9.100.000,- Sk s príslušenstvom, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere č. 252/AOUC/08 uzatvorenej dňa 07.07.2008 v znení jej dodatkov medzi žalobcom a spoločnosťou L-Club s.r.o. IČO: 36 852 228 a to spoločne a nerozdielne so spoločnosťou L-Club s.r.o. Pre neplnenie zmluvných povinností zo strany dlžníkov bola stanovená predčasná splatnosť aj tejto pohľadávky v celom rozsahu ku dňu 18.11.2011 vo výške 168.285,80

eur s prísl. Táto splatná pohľadávka nebola darkyňou plnená ani čiastočne, preto sa žalobca na základe notárskych zápisníc ako vykonateľného exekučného titulu domáhal návrhmi zo dňa 03.01.2012 a 04.01.2012 začatia exekúcie na majetok darkyne za účelom vymoženia pohľadávok. Darovacia zmluva bola uzatvorená v čase, keď súdny exekútor z dôvodu podania námietok darkyne nekonal a nezriadil na návrh žalobcu exekučné záložné právo k nehnuteľnostiam.

Žalovaný nepreukázal splatenie úverov č. 318/AU/OC/2003a 252/AU/OC/08, teda, že vymáhateľná pohľadávka žalobcu (veriteľa) voči jeho matke dlžníčke zanikla, ani nepreukázal, že úmysel matky ukrátiť veriteľa žalobcu nemohol ani pri vynaložení náležitej starostlivosti rozpoznať.

Odvolačný súd preto v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil vo výroku o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu darovacej zmluvy.

Ako vecne správny potvrdil odvolací súd výrok rozsudku o trovách konania (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa bude v súlade s ust. § 164 O.s.p. opraviť zrejmú chybu v písaní vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa, keďže namiesto správneho dátumu darovacej zmluvy „zo dňa 02.03.2012 v znení dodatku zo dňa 26.04.2012“ uviedol dátum uzavretia darovacej zmluvy „02.03.2002 v znení dodatku zo dňa 26.04.2012.“

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešný žalobca trovy odvolacieho konania neuplatnil ani mu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti žalovanému nepriznal.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 7C/36/2013-161 zo dňa 04.12.2013 uložil žalovanému poriadkovú pokutu 500,- eur, ktorú je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Michalovce v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný bol na pojednávanie konané dňa 04.12.2013 riadne a včas predvolaný a poučený o následkoch nedostavenia. Na uvedené pojednávanie sa však opätovne nedostavil, ako aj na predchádzajúce pojednávania konané dňa 18.09.2013 a 23.10.2013 a svoju neprítomnosť neospravedlnil a neprítomnosťou žalovaný na pojednávaniach hrubo sťažil postup konania v tejto veci, preto mu súd prvého stupňa v súlade s ust. § 53 ods. 1 O.s.p. uložil poriadkovú pokutu vo výške 500,- eur.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal, že na prvé predvolanie na pojednávanie na okresný súd došiel už v čase, keď súd pojednávanie odročil, čo sa dozvedel po príchode na súd kritického dňa, lebo cestoval z Bratislavy osobným motorovým vozidlom. Predvolanie na súd mu bolo doručené na miesto trvalého bydliska. Svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 23.10.2013 ospravedlnil prostredníctvom obhajcu, ktorý sa pojednávania osobne zúčastnil. K návrhu žalobcu sa vyjadril písomným podaním, ktoré súd prijal 13.11.2013. Svojou neprítomnosťou na pojednávaní nemal a ani nemá úmysel brániť súdu konať vo veci. Tým sa zároveň osobne ospravedlnil a prehlásil, že pojednávania, ktoré súd určil na deň 15.01.2014 sa osobne zúčastni.

Súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie zrušiť.

Podľa § 53 ods. 1 O.s.p. tomu, kto marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neposlúchne príkaz súdu, alebo kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820,- eur.

Podľa § 53 ods. 4 O.s.p. uloženú poriadkovú pokutu môže súd dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená.

Výklad hrubého sťaženia postupu konania je vecou posúdenia individuálneho prípadu. Vyžaduje brať do úvahy nielen konanie, úkon alebo iné, najmä pasívne správanie účastníka alebo inej osoby, ale aj to, či takou skutočnosťou došlo k poruche v postupe súdu, ktorá má za následok neurobenie relevantného úkonu, prípadne nerozhodnutie veci, ak už súd jej rozhodnutie mal pripravené a len účastník alebo iná osoba zmarila toto rozhodnutie. Súd môže uložiť poriadkovú pokutu aj v iných než v zákone uvedených prípadoch, za predpokladu, že dôjde k situácii, v ktorej vznikne zodpovednosť účastníka alebo inej osoby za hrubé sťaženie postupu konania vo všeobecnom zmysle slova.

Konkrétna výška pokuty závisí od úvahy súdu, ktorej podstatou je intenzita hrubého sťaženia postupu konania a jeho následky v konkrétnom konaní.

Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. síce umožňuje súdu pokračovať v konaní aj keď sú účastníci nečinní, teda ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takeého účastníka a pritom prihliadne na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy, pretože súd prvého stupňa vzhľadom na charakter sporu nariadil ako dôkaz výsluch žalovaného a tento sa na pojednávanie opätovne nedostavil, súd prvého stupňa správne pristúpil k použitiu poriadkového opatrenia. Neustanovenie žalovaného na pojednávanie dňa 18.09.2013 bolo bez primeraného súdom uznaného dôvodu, keďže ospravedlnenie na súd bolo doručené v deň vytýčeného pojednávania 18.09.2013 a na pojednávaní dňa 04.12.2013 zástupca žalovaného síce ospravedlnil neúčastť žalovaného, dôvod jeho neprítomnosti však neuviedol. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie vytýčené dňa 04.12.2013 doručené dňa 15.11.2013 s výslovným poučením, že súd pokladá za potrebné ho v konaní ho vypočuť a keď sa bezdôvodne neustanoví, môže ho súd predviesť a uložiť, aby uhradil trovy, alebo uložiť pokutu (§ 52 a § 53 O.s.p.).

Odvolací súd preto uzatvára, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal zo správnej právnej normy ust. § 53 O.s.p., ktorú aj správne aplikoval, avšak odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vzhľadom na uloženie poriadkovej pokuty fyzickej osobe za primeranú sankciu považoval 100,- eur.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 7C/36/2013-161 zo dňa 04.12.2013, že uložil žalovanému poriadkovú pokutu vo výške 100,- eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.